

Læna 15 milliónir til húsakeyp

Tórshavnar býráð fer á fundi í kvöld at viðgera eina tilráðing frá figgjarnevndini um læna 15 milliónir krónur úr Føroya Banka at keypa bygningin í Niels Finsensgøtu, har millum annað Býarbókasavnið húsaast. Tað skrivar heimasíða Kringvarpsins. Eitt felag hjá Norðoya Sparikassa eigur bygningin. Figgjarnevndin mælir til at keypa bygningin og at taka lán í Føroya Banka. Býráðið fer á fundinum í kvöld eisini at taka støðu til eina tilráðing frá figgjarnevndini um eitt samstarv millum kommununa og Føroya Banka um eini grannahús hjá bankanum í Niels Finsensgøtu. Sjúrdur Olsen úr Fólklaklokkinum, sum er minniluti í figgjarnevndini, hevur kravt málið á býráðsfund. Borgarstjórin og varaborgarstjórin samdust við Føroya Banka um, at kommunan umvælir húsini hjá Føroya Banka. Fyri tað fær kommunan slaka hálva millión krónur. Kostar arbeiðið meira enn tað, skal kommunan gjalda meirkostnaðin. Kommunan skal leiga húsini frá bankanum, og hon hevur síðani leigað P.f. Guðrun og Guðrun húsini fyri somu upphædd, sum tað kostar kommununi at leiga tey frá bankanum. Meirilutin í figgjarnevndini mælir býráðnum til at taka undir við avtaluni við Føroya Banka, men tað ger Sjúrdur Olsen, ikki.

y landing undir ein hatt

inum, tá fólk hjá Landingarmiðstöðini koma til arbeiðis, tekur hetta ikki langa tíð, men eru dyrir tímar til so lítið virksemin. Tá menninir so eru lidnir at skilja, noyðast teir heim aftur.

Tað var serliga húkavinnan, sum var ímóti, at feløgini vórðu skild sundur, tí mett varð, at hetta fór at ganga útyvir tænastruna og møguleikarnar at menna skipanina og fáa betri prís fyri húkaveiddan fisk.

Ein orsök til, at feløgini vórðu skild sundur, var, at kreftir innan vinnuna vóru farnar at tosa um at seta á stovn eina aðra uppboðssølu sum alternativ til verandi. Tosað varð eisini um vantandi gjøgnumskygni, tá eitt og sama felag hevði landing og avgreiðslu umframt söluna.

Í dag hava vit eina rímligastærka uppboðssølu, men eina landingarmiðstöð,

sum hevur sera ilt við at fáa endarnar at rækka – og teir rækka ikki, sum gongdin er.

Áður hevði uppboðssølan tvær sölur gjøgnum dagin, men nú er bert hin eina, og hon er um morgunin, sum ger tað stundum er trupult og kostnaðarmikið hjá Landingarmiðstöð Føroya at hava fisk, sum skal seljast á gólvinum, skildan og kláran til sølu.

Er fiskurin ikki skildur, tá hann verður seldur, er hugsandi, at príslegan verður tað lægri.

Móttøkan á Toftum og Klaksvík eru bygdar út fyri nógvan pening, tí krøvini hava alsamt verið veksandi, bæði frá Fiskiveiðieftirliti og Heilsufrøðiligu Starvstovu.

Størri visjónir

- Ætlanin var at fara víðari við hesi skipan og fáa

standardiserað nøkur grundleggjandi krøv í vinnuni, soleiðis at øll høvdu somu fyrirtreytir og sum elvdu til kapping, nýhugsan, góðsku-og virðisøking.

Vinnulívsmaðurin sigur, at visjónin aftanfyrir var eisini, at fiskurin skuldi datamerkjast, so hvør kundi keypa til sína framleiðslu, og so nógvur fiskur sum gjørligt skuldi sjálvandi skiljast.

- Teir, sum ikki vóru við í tilgongdini fyri at skapa eina samlaða betri fiskavøru, skuldu setast á eitt síðuspor, soleiðis at jøvn og góð góðska kundi skapa áhuga hjá keyparum fyri dyrari vørunisjum og marknaðum.

Men tað, sum hendi um hetta munið, tá útlit vóru til týðningarmiklar batar, var, at Fiskamarknaður Føroya fór í tvey feløg, tvær umsitingar, sum kundi sjálvandi noyðist at gjalda fyri.

Tveir av landarunum, vit hittu á bryggjuni í morgun – annar í trucki, hin á bryggjuni og í lastini
Mynd: Vilmund Jacobsen

- Landingarmiðstöðir stungu seg upp sum hundaland, og at kalla eingi krøv vóru til skipanir og góðskumenning. Úrslitið er, at eingin landingarmiðstöð ber seg, og næsta lágrístigið verður væl, at fiskurin fer um bryggjukantin og av landinum. Áhugin at byggja upp góð amboð, sum kunnu betra um viðurskiptini og koma vinnu og samfelag til góðar, tykist vera minni enn áhugin fyri at úthola verandi skipan.

Vinnulívsmaðurin vísir á, at ein annar dyrkandi liður er Kassamiðstöðin, ið liggur sum eitt triðja kongaríki og heldur upp á kapital.

Undir ein hatt

- Tað rætta hevði verið, at vinnan sjálv við vælsignilsi frá tí almenna kundi fingið

eina skipan upp at standa, har uppboðssøla, kassamiðstöð og nakrar fáar landingarmiðstöðir komu undir ein hatt. Grundkapitalurin skuldi verið eitt "klikk-gjald", sum øll vinnan var við til at gjalda. Hetta hevði verið skilabetri enn eitt áður umrøtt tilfeingisgjald. Afturfyrir kundi vinnan hóskandi lovað almennu myndugleikunum, at hon sjálv skuldi umsitja sosialu skipanina í vinnuni. Á henda hátt høvdu vit fingið móttøkur, sum syrgdu fyri, at góðska og hagreiðing og harvið eisini prísøking altíð var optimal.

Vinnulívsmaðurin vísir á, at íløgan tá hevði verið ein sjálvsagdur integreraður partur við sparingum, bæði í kapitalnýtslu og á rakstrarliga økinum. Hetta

hevði verið ein uppboðssøla, har øll vinnan longu hevði goldið grundraksturin, og við eini slíkari skipan høvdu vit fingið bæði upsa og pelagisku fiskasløgini aftrat hinum øllum fiskasløgnum.

- Vit høvdu samstundis fingið eitthagtalsgrundarlag á einum stað, ein dátugrunn og sporførisgrunn, sum vinnan og tað almenna samstarvaðu um, og hetta hevði alt verið ein nógv biligari og betri skipan fyri vinnu og samfelag, sigur vinnulívsmaðurin, sum ikki hevur hug at vera navngivin í fyrsta umfari, nú hann fyrstu ferð kemur fram við hesum uppskoti alment.